

հանութիւնն ի համար տեղի ունեցած ան-
հասանելի մարդկութեան խորհուրդը,
սու մարդկութեան ունեցած անչափելի
սիրոյն բերամբ մայրն վրայ դոհաբե-
րուելու համար, մեզ նման մարմին զգե-
ցած Գրիստոսի պաշտաման յասկացուած
տաճարներուն մէջ, կոռույ, ծեծի և զայ-
նակողութեան պատրուակ ընելով: Միթէ
Թերզեան Գերապայծառ չէ՞ր գիտեր որ
ատմարիայք քամին փոփոխութիւնը այս-
օրինակ ցաւալի դէպքերու տեղի պիտի
տար: Մոռցած էր արգեօք ինքն, աշա-
կերտը (1) վարդապետին այդ պատուէրը
թէ՝ «Վայ մարդուն այնօրիկ յոյր ձեռն
«գալիցէ գայթակղութիւն, լաւ էր նմա
«թէ երկան իշոյ կապէր զպարանոցէ նորա
«ն անկանէր ի ծով»:

Կը ըստցնեմ Թերզեան Գերապայծառի և
իւր սուրբապետին, թէ աստուածաբանու-
թեան, օր կէտին, և կամ եկեղեցական օր
հեղինակութեան վրայ հիմնուելով յան-
գըղնեցան արգիւն Ս. Յակոբայ հանգու-
ցեալ յարերարաց համար Հոգեհանգստեան
Պաշտօնի կատարումը: Միթէ եկեղեցին
պարտաւոր չէ՞ պաշտօն կատարել ուղուած
ժամանակ, պայմանաւ որ, զոր օրինակ
յառաջիկայ Յունդար ամսոյ հոթերորդ
աւուր պէս՝ ընդհանուր նշնեցելոց յատ-
կացուած օրերու չի զուգադրուի:

Բայց ձգենք որ հանգուցեալ բարե-
րարները իրենք հաշիւ պահանջեն և բո-
նեն Թերզեանի և քիքի օձիքէն, երբ
սոքա կոչուին իրենց բրածնեւուն համարը
տալու յատկին ահեղ Դատաւորին:

Արդեօք վարկեան մը Թերզեան Գե-
րապայծառ կրցաւ մտաբերել թէ իւր այս-
օրինակ հակախօսանքն և հակամարդկա-
յին արաքներով պիտի յաջողի մոռա-
ցութեան մասնել Ս. Յակոբայ Անկեղա-
նոցին գոյրթիւնը ապահովողներուն ան-
մահ յիշատակը, յիշատակը անոնց որ ի-
րաւամբ շահուած արդարաց քունը կը
ննջեն: Եթէ այս, շատ կը սխալի, որով-
հետեւ այդ նուիրական յիշատակները ան-
մոռաց պիտի մնան այնքան ժամանակ,
որքան տեւէ աշխարհ, որովհետեւ Ս.
Յակոբայ հաստատութիւնը կայ և պիտի
մնայ, որովհետեւ հակառակ Թերզեանի
ճշմոյշ ճիշդութեան, սոյն հաստատութեան
բարերարն ուղղութեան թիւը կ'աւելնայ
և պիտի աւելնայ օր քան օրէ, որովհետեւ
մինչ ապագային Ս. Յակոբայ Անկեղանոցն
իւր գոնեք լայն պիտի բանայ դարձեալ
թշուաւներուն, անոնց ցաւերն ամբողջու-
նալ զոչնչ նոյն իսկ իւր հալածիչներուն ա-
պատան քննախնու համար, Թերզեան
Գերապայծառին անուան յիշատակութիւ-
նը չախուր երազի մը, մղձաւանջի մը
աղբեցութիւնը, պիտի գործէ միայն և պի-
տի յիշուի այնպէս ինչպէս կը յիշուի այն
յիշատի, որ եթէ ոչ Թերզեան, գոնէ անոր
պէս բան մը կը կոչուէր, և որ Մեծն Ա-
ղեքանդրի քաջագործութեանց ի լուր,
իւր անունն ալ պատմութեան մէջ անցը-
նելու համար, աշխարհիս հրաշալիքներէն
համարուող՝ Եփեսոսի Անահոտայ մեծակա-
ռոյց տաճարը կը հրկիզէր:

Չեմ կարող արգիւն ինքզինքս արգա-
հատել մեր այսօրուան կղերին վրայ, որ
խղճներին մի կողմ թողած, զիրենք ծը-
նող, անուցանող ժողովուրդին աւան-
դութեանց և աղագային զգացմանց ուխ-
տեալ թշնամոյն ձեռքը հոռ գործիք կը
հանդիսանան, և կը ճգնին չքմեղացիկ
ինքզինքնին ըսելով թէ պարտաւոր են
գործադրել իրենց մեծին հրամանները,
եթէ անիրաւ իսկ ըլլան անոնք: Կ'ուզէի
իմանալ թէ այս կողմ հազարադարեան
մէջ պիտի յարատեւէին արդեօք, եթէ
Թերզեան Գերապայծառի խելքին վշիւր և
հրամայի իրենց որ նուիրական պաշտա-
մանց կատարութեան լեռնոյ, ժողովուրդը
զրօսեցնելու համար սանկ քիչի մը կա-
քաւէին:

Իրաւ է թէ Թերզեան Գերապայծառի
Ս. Յակոբայ աստաւորութեան և հետեւ-
եալ օրը Հատատութեան, մատարան մէջ
աստուածային պաշտամունք կատարելու
մասին յարուցած արգելքը կը միտէր նիւ-
թական վնաս հասցնելու Անկեղանոցին,

բայց, ինչպէս բացայայտօրէն կ'երեւնայ
պատուական թերթիկ վերջին թուոյն մէջ
հրատարակուած ծանուցումէն, Թերզեա-
նի այդ ձեռնարկը հակառակ արդեւնք
տուած ըլլալ կը թուի, ի հիմուկս իւր
չափազանց սիրած գրգռելին, ստուարա-
ցնելով Ս. Յակոբայ Հաստատութեան
նուիրատուներու շարքը:

ՄԻԲԱՅԵԼ ԱԼԷՄՇԱՀ

ԺՈՂՈՎԱՐԴԵԱՆ ԽԹՈՒՄԸ

Ս. Յ. ՈՍԿԵՐԵՐԱՆ

==+==

Այ մեր մէջ չկան կամ հազիւ մէկեր-
կու ճշմարիտ կղերականներ Աւետարանի-
պաշտօնեաներ: Մեր կղերականներ ըստա-
ծը՝ Աւետարանն ու Յիսուսի փոխանոր-
դութիւնը գործիք ըսած են: Անոնք կրօնքի
պաշտօնեայ չեն, այլ զօրաւոր բռնակալ
կամ քի ու տիրուլ մղձաւանջի հետեւողներ:
Ճշմարտութիւնը դարձի գաւթերանով սպա-
նած են: Եւսու, փառասիրութեան զօ-
րաւոր կուսակցութիւն մը դարձեր է Թեր-
զեանական կղերականութիւնը: Ու զայ-
մանային հոն է որ այդ քիքը կը դատա-
պարտէ հասարակութիւն մը, հերձուածող
կը հրատարակէ պարզ ան պատճառաւ որ
իւր կամքին չի խոնարհիր: Ժողովուրդը
Յիսուսի փարսելին մէջ Աւետարանի պաշ-
տօնեայ, ճշմարիտ քարոզիչ կը փնտէսէ:

Փաստեր պարզ են, իրողութիւնը մէջ-
տեղ, տարակուսելու բան չմնաց, վարա-
գոյրին յիստի ուրիշ բան չենք տեսներ
եթէ ոչ կեծիք ու դրամ: Երկու տարին
լրացաւ որ Հոգեւոր Տէրը — Թերզեանն,
իւր վարդապետութիւնը բռնի կը քարոզէ.
ամեն նախատանքի տակ կը շարունակէ
իւր պայքարը, կը խեղդէ ճշմարտութեան
ձայնը: Այս անգամ նոր տուարի մը խն-
դիրը հանեց այն նպատակաւ թէ «բաժան-
եալ զի տրեղոցեա» կռահելով թէ կան այ-
լատեաւորներ կամ ծթրածներ, որոնք պի-
տի թողն ամեն աւանդութիւններն ու ողոր-
դութիւնները զգեստելու, ջնջելու: Մեր
խօսքը նոր ատմարի վրայ չէ, եթէ հիւր
հաղարաւոր տարիներէ ի վեր սխալ էր.
Թող քանի մը տարի եւս շարունակէր ու
քաղաքական և հասարակական այս չիռ-
թիւնն երեւան թող չհանէր: Կրցաւ սուր-
նելու ու ժողով դիմակի տակ յաջողիլ, սա-
կայն պէտք էր զրկել հաւատացեալները
այս մեծ օրուան նուիրական աղօթքէն:
Ուրիշ օրեր Ոսկերեան եկեղեցին ժաւեր-
գութիւն կար: Ինչո՞ւ այսօր վարդապետ-
ները մէջտեղ չկային հարկաւոր անձինք,
այդ, կին անհամբեր վարդապետ՝ կը
սպասէին իրենց կրօնական պարտքը կա-
տարելու, յանուէր Յիսուս Մանկան Մինդ-
եան, երբ կ'ուզէին իրենց այնքան մեղ-
քերը սրբել ու հաղորդուիլ, ի՞նչ պատ-
ճառ կար որ Թեման չէր դատար այդ ժո-
ղովուրդին Աստուծոյ նուիրութեանը յըն-
ման արարողութիւնը անցաւ տխուր ու
վշտալից: Աշխարհական քանի մը մարդիկ
երգեցին «Հայր մեր»ը ախուր ու մեղա-
մարգնող, մաղթելով որ գայթակղեցուցիչ
քարը չուտ պլտորի հոն՝ ուրկէ մէյ մ'ալ
աշխարհ չգայ: Այս անգամ ալ դարձեալ
Հայ-Կաթողիկէ հասարակութիւնը ցոյց
տուաւ թէ Հայութեան ամենէն զուտն,
ամենէն հաւատարիմ մասն ինք է: Այդ
տխուր բոլորին մեծ եղաւ այն աղմուկն
ալ որ տեղի ունեցաւ անգոյն քահանայի
մը ու տիկնոջ մը միջեւ. առաջինը ըսած
էր թէ՝ ճշմարտ հերձուածող էք, հետեւա-
բար իրաւունք չունիք հեղեցեցին մանկու».

բայց վերջինս բարոյական այնքան աղբու-
խօսեցրով վառուած էր այդ անգոյն քա-
հանայի որ ալ չզիտցաւ իր դարձը: Այդ-
եօք ո՛ւր պիտի հասնի խեղդիքը. ի՞նչ ըլ-
լալու է մեր դերը. մեզ կը մնայ եկեղեց-
ւոյ դռները փակել ամեն վարդապետաց
յառաջ, քանի որ անոնք կ'արհամարհեն
գլուխ, քանի որ Յիսուսին պաշտօնեայ չեն
այլ Թերզեանի իրաւունք չունին մեր տան
մէջը բնակելու և անոր ծառայութեամբ
ապրելու: Վարդական ժողովը պէտք է
խնդրին վերջ տայ:

ՊՐԸՍ ՀԱՃԵԱՆ

Բերա, 24 Դեկտ. 1912

ՄԻԿՈՎԵՐԱԹԸ ՍՈՒՆԻՆԻՆ

Թ Ա Թ Ի Լ Ի

(Պաղը քաֆիարք)

Հոնորա, 6 Յնվ.— Սուրբ գօնփերան-
սը, էօյլեւէն սօնրա սաաթ 4տէ ինթիմա
իթաի Օսմանլը տէլէկէլէրի եէնի թէք-
իփլէրինի արդ իթաիլէր: Մէճլիս սաաթ
4տէ ինթիմա պուլուտ:

Հոնորա.— Պաղան տէլէկէլէրի, հիւ-
քիւմէթը Օսմանլինն եէնի թէքիփլէրի-
նի թէքիփ իթաիլէր սօնրա, մէյնու-
նիլէթ պաիշ օլմաաղընը պէնան իլէ, վէ
թալէպլէրինէ տահա մուվաֆըզ ճէվապ
ալմահա ինթիլզարէն, գօնփերանսը իթաիլ
իթաիլէր: Անհապ միւթթէփիլէր, աալա
գաթը մուխապէրաթ փէքրինտէ պուլըն-
մամագտա տըրլար:

Հոնորա.— (էօյլեւէն սօնրա.) Ատանս
Բէօյլէր տէկօր քի, «Թա պու սապահ-
տան Պաղան մէհափիլինտէ վալիլէթ,
ճոււսա իրթէօի կիպի միւլէթի կէօրիւն-
մէկօրաթ, վէ շիմարիլք գաթը մուխապէրէ
մէսէլէսի մէվլադի պահս օլմաօրաթ:

«Պու մէհափիլտէ գանն օլունտուղը-
նա կէօրէ, էտիրնէնն իշլալընտան էվլէլ
վուղու պուլահապ միւսախէլէ, հիւքիւմէ-
թը Օսմանլի հաղգընտա պիթարափըլըն
նապը տէմէք օլմաաղընտան, չէնր մէկ-
քիւլըն իշլալընտան էվլէլ տէվլէթլէր
թաաափընտան միւսախէլէ վուղու պուլ-
մահաապ տըր:

«Միւթթէփիլէր» մուխապէրաթն թէք-
րաթը սիեաթի վէլիմ գաղըլըլլալար ին-
թաճ իտէճէկինտէն, պու ինթիմապէն քէն-
տիլէրինի տէ, մուաղլամ տէվլէթլէր գա-
տար սաղընմաղա օլմաաղընը պէնան
իտիթօրլար: Պունտընա պէրապէր էտիր-
նէ մէսէլէսիինն թէք եաղընտա իթալիլէ
օլունտուղը միւթթէմլէ իտուկի տէրմիւսն
իտիլիթօր:

Հոնորա.— Ատանս Բէօյլէրին իս-
թիլիպարաթընա նէղաթէն, պու կիւնքի
իթիթիմաա, Մէրիճ իլէ Թունճա նէշլէրի
Օսմանլը վէ Պուլար հուսուաթ մագալըն-
տա կէօթլէրիլէք, վէ Գըրըք-Բիլիսէյի
թէքը իթմէք իւլըլ, Օսմանլը մուրախ-
խապար թաաափընտան պէնան իտիլէճէ-
կի գանն օլունտան թէքլիլէր, միւթթէ-
փիլէր մէհափիլինտէ մուսիմ պիր միւ-
սաաաթընալըլ ատու իտիլիթօր: Մէքըր
հուսուա, Այիթթէփանս անտամէլիլէ
թաիլին իտիլիլ օլմա հուսուալըն հէման
պնի տիր:

Հէր նէ գատար միւթթէփիլէր, պու
թէքլիլի գապու իթմէլէճէլէրինն տէր-
միւսն իտիլիթօրա իտէն, Պաղը Ալիլինն,
նիշալէթ վաղիլէթը հաղգլէրի անլամաա
պաշաաղընտա պունու պիր իսպաթ ատու
իտիթօրլար: վէ տէվլամ պիր սուլըն
թէքսիսինն ինթաճ իտէպիլմէք իլին, ար-
գատան տիկէր թէքլիլէրին կէլէճէկի մէ-
մուլինտէ պուլընտուաթօրլար:

Հոնորա.— Ատանս Բէօյլէրին մալիւ-
մաթընա նէղաթէն, պու կիւնքի սուլ-
գօնփերանսընտա, Օսմանլը պիրինճի մու-
րախաաթ Բէյիտ բաշա՝ աթիլտէքի եէնի
թէքլիլէրի արդ իթմիլ տիր:

1. Հիւքիւմէթը Օսմանլի, էտիրնէ
տաիլի օլմաաղընա, պաղը արաղի տահա
իլալէ վէ թէքը իթմէլէ մէյնալ տըր:

2. Հիւքիւմէթը Օսմանլի, տիկէր հիլ
պիր ատու թէքը իթմէլէք շարթըլա,
Կիրիտէքի քեափիլէրի հուգուղընտան էլ
չէքմէքտէ տիր:

Պունտըն իւլէրինէ Օսմանլը հէյլէթը
մուրախխաաթը՝ մէճլիս տաիլէսէնտէն
չըղըլ, Պաղան մուրախխաաթը գալմըլ
վէ ճա տաղըլա միւլապէրէտէն սօնրա ա-
թիլտէքի ճէվապ թանդիմ իթմիլէր տիր:

«Օսմանլը մուրախխաաթը հաղարա-
թընն թէքլիլէրի, կէքէն ինթիմաա
միւթթէփիլէր թաաափընտան տէրմիւսն
իտիլէն մէթալիպէ մուվաֆըզ օլմաաղըն-
տան, վէ թէքլիլ օլունտան եէնի էստիլ
զէրինէ ինթալ միւլապէրաթ տա պիր իթի-
լաֆը ինթաճ իտէճէք մալիլէթտէ պուլըն-
մաաղընտան, միւթթէփիլէրին տէլէկէ-
լէրի գօնփերանսը իթաիլէ մէհապուր օլ-
տըղարընը կէօրմէքտէ տիրլէր:»

Օսմանլը տէլէկէլէրի՝ մէճլիս տաիլէսի-

նէ ալտէթ իթաիլէրինտէ, ինթիմապէ
րիւսաթ իտէն Մ. Նօվապօլիլ, միւթթ-
թէքլիլէրին ճէվապըն օգուալը, վէ մէճ-
լիսին ինթիմա պուլտուղընը պիլիթիլ
տիր: Օսմանլը մուրախխաաթը, իլիսինն,
մէճլիս թաթիլէ հաղգը պուլունտաաղըն-
նը պէնան իլէ բրօթէսթօ իթմիլէր, վէ
գօնփերանսըն թաթիլիլինտէն նէ անլալը-
տըղընը սօրմուլար տըր:

Ինթիմաթը իստի ինթիմա պուլտուղ-
տան սօնրա, ումուաթի պիր միւլապէր-
պալմըլ, վէ պունտա Պաղան մուրախ-
խաաթը՝ Օսմանլը մուրախխաաթը, նա,
Պաղան միւթթէփիլէրինն, միւլ-
ապէրաթը գաթթ իթմէր փէքրինտէ օլ-
մահապ, անհապ ճոււսա կիւնքի քէնտի
նօթալարընտա տէրմիւսն իտիլէն թա-
լէպլէրինէ մէմուսիլէթպաիշ ճէվապ ալ-
մաաղըլարընտան, մէմուսիլէթպաիշ պիր
ճէվապ ալահապըլարընա գատար թաթիլը
միւլապէրաթը գաթար վէրտիլէրինի պիլ-
տիրմիլէր տիր:

Իշլալը գալըն իստի միւլապէրէտէթ
էստաղընտա, Բէյիտ բաշա՝ էտիրնէլէ էր-
գաթ իտիլիլինտէն պահա իթմէք փէքլին-
տէ պուլունտըլը հալտէ, ինթիմաթը թա-
թիլի՝ պունու մէն իլլէտիլինի տէօյլէմիլ
տիր:

Պու մէսէլէսին՝ էվլէլէթի ինթիմաա
միւլապէրէ օլունտըլ օլտուղը, վէ միւ-
թաթէքլինն ալքամըլա գաթէն թէքլիլ-
լէ իտիլմիլ օլտուղընտան, գօնփերանսըն
պունտըլա իլիլիլալ իտէմէլէճէկի պէնան
գըլընմըլ իտուկի, ճէվապէն տէրմիւսն ի-
տիլմիլ տիր:

Պառնու Օսմանլը մուրախխաաթը,
պիր ալ հէտտէթիլ օլտուղ, մէճլիս տաի-
լէսինտէն մուրախխաաթ իթմիլէր տիր:

Հոնորա, 7 Յնվ.— (Ատանս Բէօյլէր.)
Պունտան սօնրա վաղիլէրին նէ հալ քէսպ
թաթէկի թիւրք մէհափիլինտէ պիլլէնէմէ-
կօր, ֆագաթ միւթթէփիլէրին միւլապ-
էրաթը թաթիլ իթմէլէրի՝ էստիլ թա-
թիլտէ էտիրնէնն թէքլիլ օլմաաղը իստի-
սիլլէ օլտուղը գանն օլունտուաթ:

«Միւթթէփիլէրին պու մուլապէրէսի,
թիւրք մէհափիլինտէ հիտտէթը աղիմէլլ
մուսիլ օլմաալ տըր:»

Հոնորա.— Էթէքապը ումուաթէլէ էէօրէ,
տիւնքի ինթիմաա Պաղան տէլէկէլէրի
թաթիլը մէսալի իթմէլէ, միւլապէրա-
թըն գաթ իտիլլէսի մէսալլէթիլին թիւրք
մուրախխաաթը իւլլէրինէ պարապաթ իս-
թէմիլէր տիր: Էստիլ ինթիմաա Բէյիտ
բաշա վէ Օսման Նիլադի բաշա՝ Պաղան
տէլէկէլէրինն նէ գաթթթիլլիլլինն գա-
լը բրօթէսթօ իթմիլէր տիր, Բէյիտ բա-
շա՝ պու թաթիլին ալքաաան ալքաա գա-
թը մուլապէրէ մանհաաղընտա օլտուղընը
տէօյլէմիլ տիր:

Հոնորա.— «Թալմա»ն պէնանսնա նէ-
գաթէն, սուլ գօնփերանսընն տիւնքի
ինթիլլինտա, Բէյիտ վէ Օսման Նիլադի
բաշալար իլիսը մէճլիս Մ. Նօվապօլիլ տէ,
«Գօնփերանսըն թաթիլը մէսալի» տէմէլէ,
միւթթէփիլէրինն նէ տէմէք ինթիմաթիլ-
րինն սօրմուլար, վէ Մ. Նօվապօլիլ տէ,
չու ճէվապը վէրմիլ տիր: «Պու թապիլի,
աալ քիթապթ մուսիլլինտա անլամաա
լըսընըլ, զիեաաէ չէլ յէօյլէլէմէմ:»

Ինթիմաթն ինթիմաթնտան սօնրա վու-
գու պուլան գալըն իստի միւլապէրէտէն,
միւթթէփիլէրին տէլէկէլէրի հէր նէ գա-
տար կէքէն ճոււսա կիւնքի պէնանաթ-
լարընտա վէ տիւն Օսմանլը ճէվապընտա
գաթը մուլապէրաթ զիւր իտիլմիլ իտէ
տէ, քէնտիլլէրի, (գաթը մուլապէրաթ ի-
տիլմէմէպիլի նաաիլաթ իթմիլ օլմա) տէվ-
լէթլէրի կիւսէնաթիլմէմէք, վէ տիլի վա-
զրթտա մահը հալին Յիւ թաթիլիլ ինթի-
մաթոււլարընտան սօնրա կիւլընն օլ-
մաապ իլին «Թաթիլ» քէլիմէպիլի գուլ-
լանմաթը թէքլիլ իթիլլէրինն իլլալի իլ-
լէմիլլէր տիր:

Հոնորա.— Ատանս Բէօյլէրին մուլա-
պիլինն, Եունտան մուրախխաաթընտան
պիրի աթիլտէք պէնանաթտա պուլունմըլ
աղը:

«Միւլապէրաթ գաթթ օլունտուղը
տըր: Մուրախխաաթը տէրալ Հոնորալը
թէքը իթմէք Նիլլէթիլտէ տէլիլ տիրլէր:

Սահիպը իմփեազ փե միւսիրի մեառւչ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹՕԼԱՅԵԱՆ

